

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 18. Concilium Constantinopolitanum Secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 381.

§. XVIII.

Secundum Concilium Constantinopolitanum.

Interim Imperator Theodosius, quod
Concilium Aquilejensem petierat,
alii

Zufälligkeit ziemlich nachtheiligen Schluß gezogen.
Het.

Nämlich unser Uebersetzer will einmal als ein
Mann angesehen seyn, welcher im Stande ist, die
Römischen Päbste, und den Cardinal Baronius zu
beschimpfen, und die Ehre haben, in seinen ebenen
Anmerkungen den Cardinal Baronius zu beschimpfen.
Nun ob er schon keiner Antwort werth ist, so
will ich doch ihm zu Liebe, und dem Leser zu einer
Ergezung, ein kurzes Gedicht ausschreiben, worin
sich auf die Annales des Cardinals, und auf
das vergebliche Wollen des Uebersetzers sehr wohl
schicket. Ich habe es vor einem Jahre in gar un-
muthigen Blättern gelesen.

So pflegt ein edles Roß beherzt einher zu schrei-
ten,
Wenn zwanzig Räden ihm gleich jeden Schritt
bestreiten.
Es tragt voll Muth die Bahn, darauf es abgetrie-
ben, wenn mancher Kläffer hilt, der nichts von Eise-
fühlt.
Wie leicht wärs ihm, ein Huf an dessen Hint-
er zu wehen,
Deß Ohnmacht wütend tobt, zu schwach, es zu
verlehen.
Doch seine Großmuth fragt nach leerem Belie-
ben nicht,
Und spricht kaum Schlamm und Roth dem Vöhrer
ins Gesicht.

aliquid convocavit, ut Orientem, præfer- Sæculum IV
A. C. 381.
tim Ecclesiam Antiochenam pacaret.

Non vero convocavit Alexandriam, sicut Occidentales optaverant, sed Constantinopolim, & plerique Episcoporum, qui Magno Concilio interfuerant, etiam anno sequente 382. Antonio, & Syagrio Consulibus, ineunte æstate, illuc commigrarunt. S. Gregorius Nazianzenus quoque invitatus excusavit absentiam, & hac Theod. V.
c. 8.
super re ad quemdam in officio constitutum, cui nomen Procopius, litteras dedit in hunc modum: *mea indoles, ut veritatem fateor, omnes Episcoporum Conventus refugit. Quia nullum unquam Concilium vidi, cujus prosper fuisset exitus, quodque malum non auxerit magis, quam sustulerit. Ambitio, & vincendi pruritus (ne, quæso! verba mea scandalo tibi sint!) ultra quam credi possit, in his cætibz dominantur. Et, qui improbos arguere vult, periclitatur, ne & suæ famæ detrimentum patiatur, & alios non emendet. Quamobrem in meipsum me colligo, nullamque animæ securitatem, quam in sola quiete invenio. Præterea alia causa me ista cura eximit, nam morbo laboro, qui iter facere prohibet, & proximam mortis horam annuntiat. Itaque excusatum me habe, & Imperatori suggere, ne me desidia accuset, sed infirmitati ignoscat, cujus causa summam gratiam obtinui, ut ab-* ep. 55.
Hist. Eccles. Tom. IV. X x dica-

Sæculum IV. *dicare liceret.* Credidere, morbum fin-

A. C. 382. gi, atque iterata mandata per alium spe-

statum Ministrum, atque Olympium,

Cappadociæ Prætorem, missa. Coeterum

ep. 76. tanta Conciliorum averfatio, quæ etiam

ep. 83 84. in aliis S. Gregorii Nazianzeni scriptis ro-

p. 842. peritur, nullatenus reverentiæ nocere

Carm. II. debet, quæ universaliter his sanctis Con-

ventibus exhibenda, cum aliunde Conci-

liorum agendorum necessitas luculenter

fit demonstrata. Facile quisque observa-

bit, generosam viri indolem, iis, quæ con-

tra optimam ejus voluntatem in magno

Concilio Constantinopolitano evenerant,

acerrime ictam fuisse; senectus quoque,

& morbi continui tædium augebant. (*)

Episcopi Orientales, Constantinopoli-

Theod. V. congregati, Epistolam Synodalem, ab Oc-

6. 8. cidentalibus missam acceperunt, quæ ad

magnum Concilium, quod tunc Romæ

agebatur, invitabantur; ipsi vero excu-

satos se haberi petierunt, quod tam

longum iter nullius fore utilitatis crede-

rent. Epistola responsoria directa erat

ibid. c. 9. ad Damasum, Ambrosium, Britonem,

Valerianum, & alios.

(*) Hic in adjecta Nota Protestans audeat dicere; Concilia Ecclesiæ plus nocuisse, quam profuisse. Nempe, in Conciliis omnes Hæreses damnatæ fuere, & Interpretes cum Ovidio canit: Eleg. 1.

Ignoscant Augusta mihi Loca, Diique Locorum,
Venit in hoc illa fulmen ab Arce caput.

Valerianum, Ascolum, Anemium, Basilium, aliosque Episcopos Romæ congregatos. Sæculum IV.
A. C. 382.

Initium epistolæ ducunt a persecutione, quæ inter eos primulum cesabat, Epistola
Orientalium. cujus tristissimi effectus non nisi longo tempore reparari possent, licet enim hæretici Ecclesiis essent depulsi, eorum tamen pseudo-pastores eos foris congregare, movere seditiones, & omnibus viribus Catholicis nocere; itaque, subjungunt: *quamvis maximo desiderio teneamur, charitati vestræ, qua nos invitatis, respondendi, Ecclesias nostras non possumus derelinquere, quæ restrorescere incipiunt; imo plerisque nostrum absolute impossibilis esset ista profectio; Constantinopolim enim venimus juxta epistolas, a vobis anno superiore post Concilium Aquilejense ad piissimum Imperatorem Theodosium datas; (*) ad hoc iter solum comparati eramus, ad hoc solum Concilium consensum Episcoporum, in Provinciis remanentium, afferebamus; de longiori peregrinatione nequidem cogitavimus, aut de ea aliquid ad aures nostras pervenit, antequam Constantinopolim advenissemus. Præ-*

X x 2 terea

(*) Ex his manifestum fit non sine S. Damasi Papæ consensu, ut Interpres Protestant falso affirmat, Concilium Constantinopolitanum Universale a Theodosio Imperatore fuisse convocatum.

Sæculum IV. A. C. 382. *terea quis tam brevi tempore longinqua profectio[n]i necessaria parare potuisset? aut novam rem Episcopus nostræ communionis edocere, & exspectare consensum? cum hæc ita se habeant, nihil aliud facere potuimus, quam ad vos Venerabiles fratres nostros Episcopos Cyriacum, Eusebium, & Priscianum mittere, quibus testibus præsentibus amorem, quo in pacem, & salutem, quo in veram fidem ferimur, percipietis.*

Ita enim res se habet; si persecutionem sustinuimus, pro fide Nicena sustinimus, quæ nos docet credere in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus S. id est, in unam Divinitatem, Potentiam, & æqualis Dignitatis, Regni coæterni in tribus perfectis Hypostasibus, seu tribus perfectis Personis PROSOPOIS substantiam; ita ut errori Sabelliano locus non sit, qui Hypostasem confundit, aut proprietates destruit; nec errori Eunomianorum, Arianorum, & Spiritus inimicorum, qui substantiam, naturam, aut Divinitatem dividunt, & adducunt naturam posteriorem, creatam, aut alterius substantiæ in Trinitate increati consubstantiali, & coæterna. Etiam Dogmatum Incarnationis purissime conservamus, nec in isto Mystero admittimus carnem sine anima, aut sine intellectu imperfectam. Constatemur, Verbum Dei integre perfectum ante Sæcula, & his novissimis

mis diebus hominem perfectum pro nostra salute factum esse. *Hæc est summa fidei, quam prædicamus, & de qua plenius edoceri potestis per Concilii Antiocheni Symbolum, & per Symbolum Concilii Oecumenici, quod anno superiore Constantinopoli celebratum.* Istud, de quo mentio est, Concilium Antiochenum, illud anni 379. fuisse creditur; atque his dispicitur, Orientales Constantinopolitanum anni 381. pro Oecumenico habuisse.

Sæculum IV.
A. C. 382.

Sup. XVII.
§. 48.

Tum rationem reddunt de iis, quæ circa Disciplinam statuerant; scitis, inquit: antiquam Regulam, Decreto Concilii Nicæni confirmatam, ut ordinationes fierent in qualibet Provincia ab Episcopis Provinciæ, & si vellent, vicinos accerferent. Itaque ad Ecclesiam Constantinopolitanam nuper restauratam, ordinavimus Episcopum Venerabilem Nectarium in Concilio Oecumenico, communibus suffragiis, spectante piissimo Imperatore Theodosio, omnibus Clericis, & tota Civitate consentientibus. Pro Ecclesia Antiochena illius Provinciæ, & Diæcesis Orientis Episcopi Venerabilem Flavianum totius Ecclesiæ consensu Canonice elegerunt; atque toti Concilio hæc ordinatio tanquam legitima probata est. In Ecclesia Jerusalemiana Episcopum agnoscimus venerabilem Cyrillum, olim ab Episcopis totius Provinciæ ordinatum, qui diversis in locis

Sæculum IV. *ab Arianis multa passus est.* Orientales
 A. C. 382. in fine suæ epistolæ Occidentales hortan-
 tur, ut in Spiritu unionis, & Charitatis,
 deposito omni præjudicio, & affectu pri-
 vato in omnia consentiant.

§. XIX.

Concilium Romanum.

Soz. VII. c. II. At Orientales Occidentalibus non per-
 suaferunt, ut in articulo gravissimo,
 nempe ordinatione Flaviani acquiesce-
 rent. Dâmasus Papa, & omnes Episcopi
 Occidentis Epistolas suas Synodales ad
 Paulinum, tanquam Episcopum Antio-
 chenum direxerunt; Flaviano non scrip-
 serunt, nec ultra cum Diodoro Tarcenti,
 & Acacio Bereensi communicarunt, qui
 eum ordinaverant. Ægyptii quoque,
 & Arabes Paulino adhærebant; at Syri,
 Palæstini, Phœnices, Armeni, Cappado-
 ces, sicut plerique ex Galatia, & Ponto
 ad Flaviani partes accessere. Hæc om-
 nia sunt, quæ de isto Concilio Romano
 scimus. Ex inscriptione epistolæ ad
 Orientales videmus, S. Ambrosium, S.
 Valerianum Aquilejensem, S. Ascolum
 Thessalonicensem, & Anemium Sirmio-
 sem interfuisse; aliunde autem constat,
 S. Epiphanium, & Paulinum Antioche-
 num, comitante S. Hieronymo ex Orien-
 te advenisse. S. Epiphanius apud Paulam
 Matronam Romanam tunc nobilitate, &
 exinde

Hier. ep. 27.
ad Eustoc. c.
2. ep. 16. ad
Prim. c. 3.